

SYSKON- BREVET

Franciskus-Sällskapet
i Finland r.f.

www.franciskus.fi

Nr. 134
januari 2020

**Franciskus-Sällskapet önskar
alla medlemmar och läsare
ett välsignat nytt år!**

Påven Franciskus om klimathot och fred

2015 lanserade påven en encyklika angående omsorgen om vårt gemensamma hem med titeln "Laudato si'. On care for our common home". Skriften utkom följande år på svenska under titeln "Lovad vare du". Orden är tagna ur Franciskus solsång.

Påven belyser mångsidigt de problem som drabbar vårt gemensamma hem: vattenproblemet med torka och översvämningar, förlusten av biologisk mångfald med utrotning, den globala ojämlikheten med en generell försämring av livskvaliteten. Vi blir påmind att alla de stora globala problemen och kriserna hör samman som trådar i ett nätverk. Därför måste problemen lösas i samråd på ett heklhetsbetonat sätt. Ingen kan frånta sig ansvar och skylla på andra. Påven vill visa på den kristna trons hoppfullhet genom den allomfattande gemenskap som den kristna skapelsetron utgår ifrån. Tillgångarna skall delas på ett rättvist sätt med ett gemensamt mål i sikte.

Jag skall citera några centrala

ställen ur encyklikan ur det kapitel som behandlar glädje och frid. Avsnitten är hämtade ur den svenska pocketupplagan "Om klimathot och ojämlikhet" på Atlantis förlag 2016.

"Kristen andlighet erbjuder en alternativ förståelse av begreppet livskvalitet och uppmuntrar en profetisk och kontemplativ livsstil med djup glädje och frihet från konsumtionsbesatthet... Genom att vara ogrumlat närvarande i varje situation, hur obetydlig den än kan te sig, öppnar vi oss för mycket vidare horisonter när det gäller förståelse och personligt föreverkligande" (157). Nyckelbegrepp i kristen andlighet är måtta och förmåga att lyckligen nöja sig med lite. Därtill är nära förbunden enkelhet, tacksamhet, besinning och ödmjukhet – värderingar som ibland förenas med bristande självkänsla och t.o.m. falskhet, men som i dagens globala situation blir högaktuella.

"Ingen kan leva ett måttfullt och tillfredsställande liv utan att vara i harmoni med sig

själv... En inre fred – frid – är något nära förbundet med omsorgen om ekologin och det gemensamma goda därför att den, om den levs tillförlitligt, återspeglas i en balanserad livsstil jämsides med beredskapen för under, något som leder oss till en djupare förståelse av livet. Naturen är full av kärlekens ord men hur är det möjligt för oss att lyssna till dem mitt i allt oljud, alla ändlösa och enerverande distraktioner eller all denna dyrkan av det yttre? I dag känner många människor en djup obalans, något som driver dem till frenetisk aktivitet och känslan av att vara upptagna, i konstant brådska, något som i sin tur får dem att fara fram hänsynslöst mot andra. Också detta påverkar hur de behandlar miljön. En odelad ekologi innebär att ta sig tid att återvinna en sådan rofylld harmoni med skapelsen att den kan prägla vår livsstil och våra ideal, och att begrunda Skaparen som lever ibland oss och omger oss, vars närvaro man inte får tvinga fram utan finna, liksom under ett täckelse. ... Jesus visade oss på en sådan inställning när han föreslog oss att betrakta liljorna på marken och fåglarna i himlen, eller när han mötte den rike unge mannen och förstod hans rast-

löshet. Jesus var helt och fullt närvarande i mötet med andra och med allt, och visade oss därigenom hur vi kan övervinna sådan ohälsosam ängslan som gör oss ytliga, aggressiva och konsumtionsberoende” (159-160).

Påvens tankar är högaktuella idag och skulle behövas begrundas i alla tänkbara sammanhang. Encyklikan avslutas med två böner – den ena är en bön för vår jord, medan den andra kallas en kristen bön i förening med skapelse. Jag rekommenderar att ni läser boken och reflekterar över vad påven har att förmedla.

Stefan Djupsjöbacka

Den fattiges visdom – om Franciskus mörka natt

”Gud har helt enkelt bara låtit mig få veta att jag ska leva enligt evangeliet” (s. 104) låter författaren Eloi Leclerc Franciskus förklara sig inför den orolige broder Tancred som sökt upp honom vid eremitaget i bergen dit han dragit sig tillbaka för att vila och söka frid. Franciskus brödraskap hade vuxit snabbt. Ett enkelt liv i fattigdom utmanades av praktiska frågor och tidens strömningar. Bland bröderna fanns de som ville hålla fast vid det enkla liv utan egendom som Franciskus visat dem. Det fanns de som ansåg att de behöver organisera sig bättre och därför måste göra avkall på egendomsfriheten. Det fanns de som inspirerades av tidens intresse för studier och teoretisk kunskap som enligt Franciskus lätt ledde till högmod. Det fanns bröder som drevs av en annan ande än han själv. Broder Tancred hade sökt upp Franciskus för att få honom att återta sin position som brödraskapets självklara ledare och föra tillbaka det till den ursprungliga kallelsen.

Eloi Leclercs bok skildrar den

process som Franciskus fick genomgå när hans kallelse att helt enkelt leva enligt evangeliet möttes av de anpassningsproblem ett växande brödraskap gav upphov till. I sitt förord beskriver författaren sin intention att lyfta fram den vishet som gjorde att Franciskus kunde genomleva den här tiden av oroande förnyelsekrav trogen sin första kallelse. Leclerc skriver inte biografiskt: ”Jag har inte tänkt mig boken som en biografi, utan som en sanningsenlig glimt av honom, med en trohet som är mindre bokstavlig, mer inåtvänd och mer djupgående än i en vanlig historisk skildring” (s. 6). I stället skriver han en levande berättelse om Franciskus upplevelse av situationen, hans inre kamp och den vishet som förädlas genom den. Berättelsen utspelar sig i sin helhet i eremitaget tiden efter Franciskus återkomst från Mellanöstern och före det årliga pingstkonventet inför vilket Franciskus våndades med frågan hur han skulle hantera de strömningar som han ansåg att förde i fel riktning. Leclercs ambition är

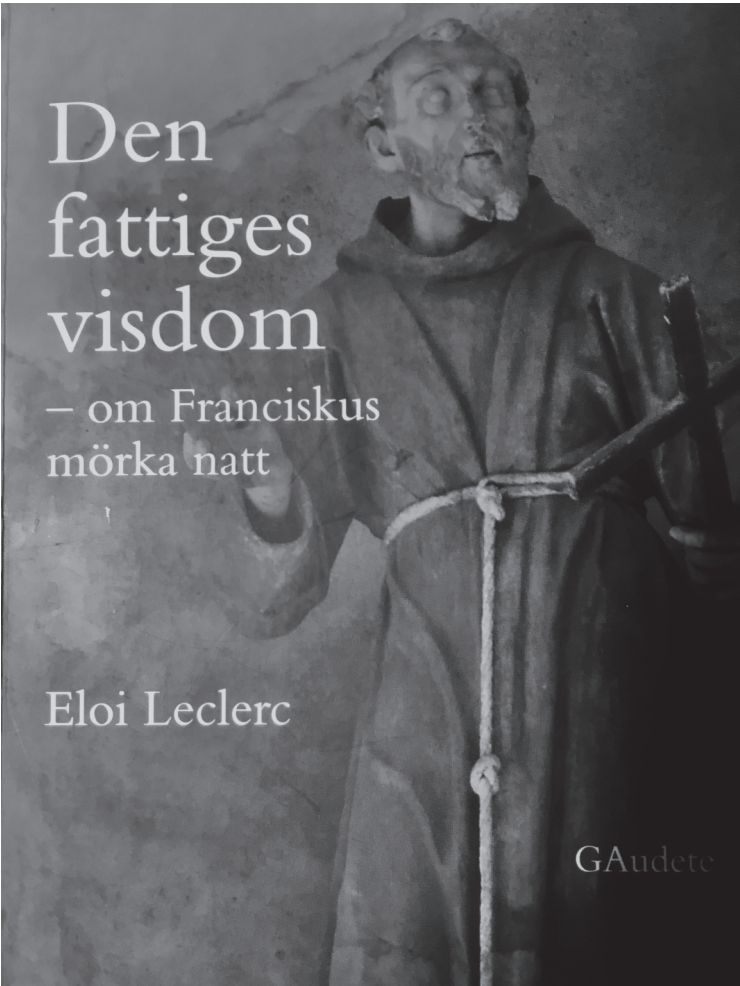
att skildra hur Franciskus vishet växer fram ur en process med både klart ljus och djupt mörker. Den ger en trovärdig inblick i hur Franciskus kan ha uppfattat och levt igenom den tiden. Samtidigt ger den insikter och väggkost av allmän-giltigt och aktuellt slag. Skickligt beskriver Leclerc balansen mellan Franciskus egen kallelse att leva enligt evangeliet, hans uppgift att leda och stöda andra att göra detsamma och utmaningen att möta människor med annan uppfattningen än man själv har i det avslutande samtalet med Broder Tancred: ”Men man hjälper inte andra att iakttä saktmodighet och evangeliskt tålamod genom att börja puckla på alla som inte har samma åsikt. Snarare genom att själv ta på sig slagen” (s. 103). Samtalet om tålamod, feghet och helig vrede kan gott läsas som råd för en franciskanskt inspirerad kristen i vår tid. Franciskus råd till broder Tancred blir att se förseelser som lidanden som ska mildras istället för bestraffas, och erbjuda sann vänskap rotad i djup tillit och aktning till alla: ”När vi går ut till alla människor får vi framför allt inte framstå som en ny sorts konkurrent på slagfältet. Vi måste stå mitt ibland dem som fredliga

vittnen för den Allsmäktige, som personer som inte begär något och inte föraktar någon, som människor som verkligen kan bli deras vänner på allvar. Det är vår vänskap de väntar på. En vänskap som ska få dem att känna att de är älskade av Gud och försonade i Jesus Kristus” (s. 109). Visheten som Leclerc lyfter fram handlar om förmågan – nåden – att kunna lämna allting i Guds hand och underordna sig allt: ”Men Herren förbarmade sig över mig och lät mig förstå att människans mest högtstående verk, och hennes mognad, inte bygger på att man fullföljer en idé – hur ädel och helig den än må vara – utan istället på att ödmjukt och glädjefullt acceptera det som är” (s. 105). I en sådan acceptans, ett sådant underordnande, finns friden. Den ger tillgång till universums alla djup och ger inblick i världens hjärta.

Eloi Leclerc: Den fattiges visdom – om Franciskus mörka natt.

GAudete 2013

Yvonne Terlinden

Den fattiges visdom

– om Franciskus
mörka natt

Eloi Leclerc

GAudete

Rauma fransiskaanisena kaupunkina

Rauma julistettiin kaupungiksi 17.04.1442 Turun linnassa. Huomattavan panoksen uuden kaupungin kehittymiseen antoivat fransiskaaniveljet (-munkit) ja merenkulku.

Fransiskaaniveljet(-munkit) lienevät tulleet kaupunkiin sen perustamisen aikoihin. He rakensivat Pyhän Ristin kirkon 1400-luvun lopulla Raumajoen varrelle. Rakennus on suhteiltaan ja tiloiltaan säilyttänyt keskiaikaisen muotonsa. Harmaakivestä rakennettuun kirkkoon on myöhemmin lisätty länsitorni sekä eteläseinän ja kuorin pohjoisosan eteishuoneet. Rakennus on pääpiirteissään vuoden 1891 restauroinnin jälkeisessä asussa ja ainoa säilynyt fransiskaanien Suomeen rakentamista kolmesta kirkosta.

Luostariyhteisö lakkautettiin uskonpuhdistuksen yhteydessä vuonna 1538.

Palaamme nykyaikaan. Fransiskaanimaallikot ofs. tekivät perinteisen kevätretken ja kohteeksi valittiin Rauman Pyhän Ristin kirkko vuonna 2008. Tästä retkestä alkoi mielenkiintoinen aika, joka johti

tutustumiseen ja lähentymiseen Rauman fransiskaaneihin. Raumalla on säilynyt voimakkaana fransiskaanien henki. Heillä on oma fransiskustalo, joka palvelee heitä järjestämällä erilaisia tilaisuuksia ja tapahtumia. Tutustumista edisti silloinen pastori Ville Niittynen. Hän kutsui yhteisöstämme jäsenen kertomaan omasta toiminnastamme.

Yhteisömme oli edustettuna myös Pyhän Ristin 500 vuotisjuhlassa syyskuun 9. päivänä 2012.

Yhteisömme on jatkuvasti pitänyt yhteyttä Raumalle. Vuonna 2017 yhteisömme teki uudelleen kevätretken Raumalle. Vietimme mukavan aurinkoisen ja lämminhenkisen päivän pastoreiden Taneli Ala-Oppaan ja Riitta Granrothin seurassa.

Puhuttiin, että vuonna 2018 olisi yhteisömme 70-vuotisjuhla ja ajattelimme viettää sen Rauman Pyhän Ristin kirkossa, joka on ainut olemassa oleva fransiskaaninen kirkko Suomessa.

Perustettiin toimikunta, mihin

tuli Rauman kirkon edustajat , yhteisömme edustaja, Franciskus-Sällskapetin edustaja, jolla monivuotinen kokemus Kökarin kesäpäivien järjestelijänä. Toimikunta kokoontui useita kertoja suunnittelemaan juhluvuoden ohjelmaa. 70-vuotisjuhlrat olivat onnistuneet, niin että päätettiin jatkaa vuonna 2019.

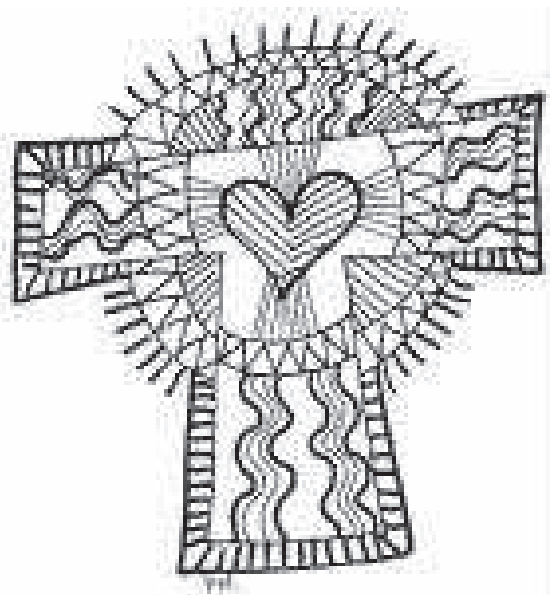
Kiitokset myös kirkkoherra Henry Liivolalle jolta on saatu suurenmoinen tuki ja apu.

Tämän vuoden ohjelma oli onnistunut ja antoisa tri Pauli Annalan esitelmiseen ja vie-

raamme fra Emanuel Rimolin professori Rooman katolisesta yliopistosta. Hän saarnasi luterilaisessa messussa sekä piti katolisen messun.

Tapahtumalle on annettu nimi Pyhän Franciscuksen päivä joka jatkuu 2020 kolmannen kerran rakastettavassa, lämpimässä, läheisessä hengessä. Fransiskaanit ovat palanneet Raumalle joka on syntypaikka, uuden alun alku jatkuvuuteen. Pax et bonum.

Risto Mantovani

Reflektioner kring mina första Franciskusdagar på Kökar (2019)

Det berättas att Franciskus av Assisi bytte kläder med den som hade sämre kläder än han själv och att han talade med fåglarna och de andra djuren i naturen.

Om den nuvarande påven Franciskus I berättas det att han envist höll fast vid sina gamla svarta skor fast det fanns handgjorda röda påveskor i alla tänkbara storlekar färdiga att användas genast då påvevalet var avgjort och den nya påven skulle visa sig offentligt första gången. Franciskus I har valt liknande avskalad enkelhet då han bor med sin personal i stället för i påverresidenset och åker vanlig transit med sin personal i stället för att bli skjutsad i specialbil med pansarglas.

När jag packar inför min första Kökarfest antar jag därför att jag knappast kommer att stöta på människor i moderiktig festklädsel eller specialgjorda skor. Å andra sidan förväntar jag mig inte heller möten med människor som erbjuder sig att byta kläder med mig.

Redan på båten från Galty känner jag en genuint varm och okomplicerad gemenskap mellan dem som är på väg till Kökar. Det tar en stund för mig att falla in i tilliten och avklä mig försiktigheten och distansen. Det känns faktiskt lite som om de här generösa människorna skulle erbjuda mig sina bekvämare och hälsosammare ”kläder” åt mig.

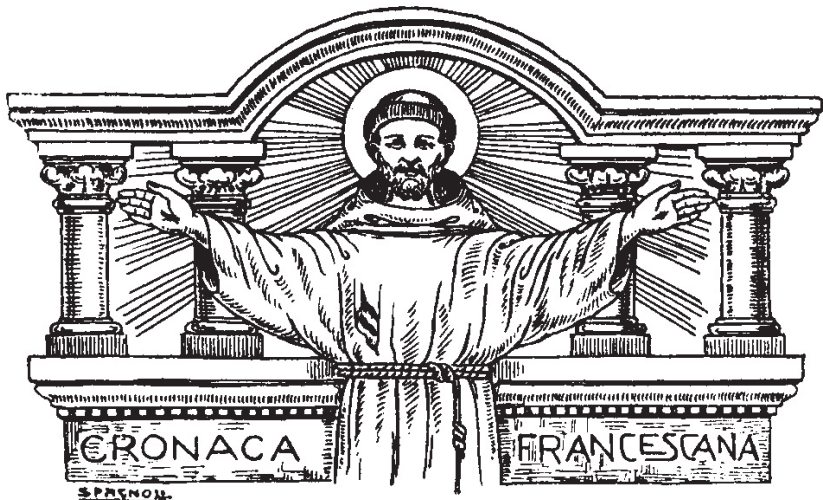
På Kökar serveras mycket god, enkel mat och ett givande och överraskande mångsidigt program. Förutom gudstjänster och andakter bjuds det på teater, konsert, helande andning, möjlighet att besöka muséet, m.m. Kontakten till historien och naturen ramar tryggt in allt och hjälper mig att ”jorda” mig i Gud, gemenskapen och tillvaron. Ordet ”fest” i Franciskusfest på Kökar känns inte riktigt rätt för mig. Fest associerar jag till överdådiga undantag, avbrott i vardagen. På Franciskusfesten i Kökar är det mera fråga om många avskalade och äkta upplevelser och möten. Mera

som ett pärlhalsband av omålade pärlor än äkta pärlor runt halsen och i öronsniubbarna.

Nu, flera månader senare, tilltalar mig det avskalade, enkla, äkta och ödmjuka allt mer. Jag är glad för att längtan efter det avskalade, Franciskuslika, fått växa i egen takt inifrån och inte blivit prånglat på mig utifrån. När jag skriver det här kommer jag plötsligt att tänka på att jag

faktiskt kunde ha fått namnet Franciska. Mina föräldrar lär ha tänkt på alternativet, men inte kunnat bestämma sig för hur det skulle stavas. Därför kallas jag ännu i familjekretsen för Franssa – och det vill jag nog fortsätta med. Liksom jag gärna fortsätter att vara med på Kökar under Franciskusfesten.

Helena Salenius

Kassören påminner om medlemsavgiften 2019

Tack till alla som betalt medlemsavgiften och därmed vill försäkra sig om fortsatt medlemskap.

Nu blir det en liten slutsputt under verksamhetsårets sista veckor.

Om inbetalning ej noterats före den 31.10.2019 bifogas påminnelsefaktura med kontonummer IBAN: FI06 5561 0420 0226 91.

Adressen. Om din adress är ofullständig meddela mej så att posten kommer fram.

Tage Olander,
kassör (040– 7168 926)
e-post: tage.olander@gmail.com

Information om vår understödsprojekt Kvinnobanken (www.naistenpankki.fi)

Med de medel Kvinnobanken införschaffar, finansieras sådana projekt som främjar kvinnornas företagande i utvecklingsländerna. Kvinnobanken har redan samlat in över 9,5 miljoner euro.

Varifrån kommer pengarna?

Kvinnobanken energiska medlemmar arrangerar och arbetar frivilligt för hundratals evenemang, insamlingar,

jippon, basarer, loppis osv runtom i Finland varje år. Intäkterna går till Kvinnobanken.

Vart går pengarna?

Vi stöder

- projekt som ökar kvinnornas utkomstmöjligheter, kunnande och rättigheter
- smålån, yrkesutbildning och annan verksamhet som främjar företaget

- många nya innovativa pilotprojekt vilka avser att öka kvinnornas utkomstmöjligheter.

Hur många har fått hjälp?

De som fått direkt hjälp uppgår till 30 000 personer. Indirekt har vi hjälpt över 140 000 personer eftersom den hjälp en kvinna får gagnar hela familjen och byn.

Hur förs pengarna fram?

Kvinnobankens projekt administreras av Kyrkans Utlandshjälp som är Finlands största utvecklingssamarbetsorganisation. Utlandshjälpen har gedigen erfarenhet av humanitärt

bistånd och utvecklingssamarbete och har ett stort nätverk av sakkunniga till sitt förfogande. Kvinnobankens medel (fond) förvaltas av stiftelsen Kyrkans Utlandshjälp. Vi rapporterar regelbundet om vår verksamhet. Läs mera om verksamheten www.naistenpankki.fi.

Ett populärt sätt att understöda kvinnobanken är att göra en inbetalning för ett Yrke åt en kvinna 30,00 euro.

Kvinnobankens kontonummer

Nordea:
FI63 1745 3000 1321 02
eller
Andelsbanken:
FI47 5789 5420 0246 76

Franciskus-Sällskapets årsmöte år 2019

Franciskusvännernas årsmöte hålls under året 2019 i östra Nyland på sedvanligt sätt på Marie bebådelsedag. Dagen inföll den 24 mars och orterna vi besöke var i Pernå och Lovisa. Dagen inleddes med mässa i Pernå kyrka kl. 13. Högmässan var festlig med Agricolakören som medverkande och därtill välsignades församlingens hjälpledare för att tjänstgöra påolika läger under sommaren. Eftersom inga utrymmen för årsmötet kunde tilldelas oss, åkte vi till Lovisa och församlingshemmet där för att hålla vårt årsmöte. Det var en ovanligt fåtalig

skara som infunnit sig till helgen. Vi var bara de facto en handfull medlemmar. Trots allt kunde vi genomföra årsmötesförhandlingarna och styrelsen kunde efter det att mötet godkänt bokslut och verksamhetsberättelse beviljas ansvarsfrihet. Vid valet av styrelse vidtogs inga andra förändringar än att Risto Mantovani valdes till ordinarie styrelsemedlem och Tuula Luoma blev suppleant. Som ordförande fortsatte Stefan Djupsjöbacka, Yvonne Terlinden är viceordförande och Tage Olander kassör. Kristina Rosenberg omvaldes som sekreterare.

Riktlinjerna för verksamheten för året 2020 drogs upp. Aktiviteten bland medlemmarna är relativt låg och kontakten till medlemmarna och utåt i allmänhet, upprätthålls genom Syskonbrevet, föreningens hemsida och Facebook-sida. Sociala medier blir allt viktigare att satsa på för att vi skall kunna nå ut till en större allmänhet.

Stefan Djupsjöbacka

